

[LINBA *sb f*

N sg linba.

Sł stp brak, Cn: liuba, Linde także XVII w.; poza tym XVIII w.: limba.

bot. Pinus cembra L.; drzewo iglaste z rodziny sosnowatych (Pinaceae), rosnące w Polsce w wysokich partiach gór; pinea, pinus, pinus sativa Cn: Linbá drzewo wielkie/ Sośnie nieco podobne/ Pinea. Zirbelbaum. SienHerb K2#v, K3#a (Linde); Pinus, Libna [!]/ to ieft Sofná/ iądra w łączyzkách rodząca UrsinGramm 191.

Wyrażenie:»linba ogrodna« [szyk zmienny]: gdyż tu o jednym tylko rodzaju [pinea] w Lekárftwách zmienká ieft/ ktorego figurá v Máttiólá. 96. á to ieft ogrodna Linbá. SienHerb K3#, D#v.

Synonim: sosna.

Cf [LINBINA]

KN